

De

Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 12 de jaargang - nummer 1 - 4 oktober 1994.

Het grote Witte-interview

Prof. E. Witte,
de nieuwe rector
van de VUB

Dit jaar vieren we 25 jaar VUB en voor het eerst is er een vrouw rector van een universiteit in Vlaanderen. Het leek ons noodzakelijk om te peilen naar de visie van de nieuwe rector over de toekomst van de VUB. Een gesprekje:

DM: In uw kandidatuursvoorstelling kwam duidelijk naar voren dat de VUB geen universiteit is als een ander. Hoe ziet u de eigenheid van de VUB?

Professor W.: Op dat punt heb ik vooral willen verwijzen naar het sociaal gerichte profiel dat ook in het organiek statuut duidelijk naar voren is gekomen. Waar men stelt dat de VUB een vrijzinnige universiteit is maar waar men dat begrip ook kadert in de emancipatiegedachte en de band legt met het sociale karakter van de VUB. Dit laatste is zeker een punt dat mij bijzonder aanspreekt; namelijk dat het sociale profiel geaccenteerd wordt.

DM: "Sociale beweging" hoort dit er ook bij?
P.W.: Ja, dat is het juist. De VUB moet de universiteit zijn die het progressieve Vlaanderen gestalte geeft. Belangrijk is de ligging van de universiteit; de VUB is een Vlaamse universiteit, we recruteren uit de gehele Vlaamse gemeenschap. Maar het feit dat we in Brussel gelegen zijn betekent toch dat er ook een duidelijke band kan en moet zijn naar de Vlaamse gemeenschap in Brussel en ook een band naar de Europese gemeenschap. We moeten dus ook gebruik maken van die interessante ligging, zeer dicht bij het hart van Europa.

DM: De VUB draagt de vrijzinnigheid nog steeds hoog in het vaandel. Wat betekent dit voor u?

P.W.: Voor mij verwijst die term naar aan de ene kant de heel klassieke invulling: dus het vrij onderzoek; de totale onafhankelijkheid van het denken t.o.v. politieke en economische belangen, niet-dogmatisch denken, kritisch staan t.o.v. het gezag en langs de andere kant de vernieuwing van de term naar het sociale engagement.

DM: Wat vindt u van de uitspraak van Prof. Despontin, namelijk dat de vrijzinnigheid bij het aanwerven van nieuwe studenten niet expliciet naar voren kon gebracht worden om de katholieke gezinnen niet af te schrikken?

P.W.: Gezinnen? Ik ga er toch vanuit dat het de studenten zelf zijn die de keuze maken. En als dat begrip vrijzinnigheid niet erg wordt ingevuld in de zin van het antikerianisme e.d., kortom de klassieke benadering, maar in een veel ruimere context - zoals ik daarnet heb gedaan - wordt geplaatst; dan vind ik dat dat wel een aantrekkingskracht zou moeten uitoefenen op studenten die kiezen voor dat project. In die zin hangt veel af van de inhoud die men aan het begrip geeft. Waarschijnlijk heeft Prof. Despontin bedoeld op de eerder enge invulling van het begrip en in die zin ben ik het met hem eens dat we ons daar niet zo sterk in moeten profileren. Er zijn echter nog een aantal kringen in Vlaanderen die niet om die reden - en ik zou zeggen dat moet blijven uiteraard - de VUB kiezen. En als we recruteren uit het katholieke onderwijs vind ik dat een goede zaak omdat die mensen dan geconfronteerd worden met die specifieke cultuur, dat specifieke gedachtegoed. Voor mij is iedereen hier welkom, wetende dat er hier een bepaald maatschappelijk project is.

DM: Het probleem is echter dat die vrijzinnigheid misschien wel wat te weinig naar buiten komt en dat men dus ook niet durft zeggen; wij nemen i.v.m. deze problematiek dat standpunt in. Bovendien kan het juist de kracht zijn van een universiteit - waar vrij kan gedacht worden - dat zij naar de maatschappij toe haar standpunt kan weergeven.

P.W.: Daar ben ik het ook mee eens. Ik zal proberen om daar ook iets aan te doen. Niet dat dat niet door verschillende mensen nu al gedaan wordt vanuit hun eigen vakgebied, d.w.z. stelling nemen, deelnemen aan het maatschappelijk debat... Maar dat is ten individuele titel, zij het dan dat ze dat dan ook vanuit de VUB doen. Ik ben het echter met u eens dat ten aanzien van heel belangrijke problemen; maatschappelijke problemen de VUB als VUB naar buiten moet komen. Op dat terrein zou ik graag een bijdrage leveren. Ik denk er overigens ook aan om een aantal mensen die daar vanuit hun professionele belangstelling al mee bezig zijn eventueel bijeen te brengen. Zij kunnen dan samen met de Raad van Beheer (RvB) - die zich nu vooral zal moeten toeleggen op de grote beleidslijnen - over die belangrijke maatschappelijk problemen praten.

DM: Ik dacht o.a. aan het voorstel van de Sociale Raad i.v.m. rechts-extremisme.

P.W.: Ja, dat is bijvoorbeeld één van de punten; de houding van de VUB

daartegenover is belangrijk. Ik denk bijvoorbeeld ook aan onze specifieke opstelling tegenover gezondheidszorg. Dit lijkt mij ook een thema waarover we een eigen visie hebben, samen met de faculteit geneeskunde en het AZ-ziekenhuis. Dit zijn volgens mij inderdaad punten die belangrijk zijn.

DM: Bij de verschillende initiatieven die rond 25 jaar VUB genomen werden rijst bij ons de vraag waarom wij nu

eigenlijk feesten. Het is natuurlijk evident dat dit een feest is, maar het is misschien ook wel een gelegenheid om na te denken over wat er was, wat er is en wat gaat komen.

P.W.: 25 jaar VUB is inderdaad een heel goed startpunt om na te gaan waar we naartoe moeten in de toekomst. Anderzijds vind ik dit - en dat moet u van een historica aannemen - ook een goede gelegenheid om achteruit te kijken. We moeten dus enerzijds eens kijken wat zijn de sterke punten, wat is die eigenheid en hoe is de VUB georganiseerd en geëvalueerd en anderzijds welke zijn de zwakke punten waar men van kan leren. Dus 25 jaar dient om uit te leren en de blik te richten op de toekomst.

DM: En daarin kadert het VUB-project 25 jaar VUB?

P.W.: Inderdaad het project zal beide elementen bevatten.

DM: Gaat u i.v.m. het VUB-project werken in een open dialoog; d.w.z. de gehele VUB-gemeenschap mee laten denken over de toekomst?

P.W.: Dat is alleszins mijn bedoeling en het is in dat kader dat ik ook veel van de media verwacht: dus zeg maar de Moeial en de krant. Zij moeten daar zeker aan mee werken.

DM: U heeft ook gesteld dat in het meerjarenplan dat de VUB dit jaar moet indienen helaas op verschillende domeinen rationaliserings en inkrimpingen zullen moeten ingehouden worden. Hoe gaat u dat concreet doen?

P.W.: Het is zo dat de VUB van de minister een meerjarenplan moet indienen en daar is de werkgroep COSTRA voor opgericht. Die COSTRA-groep, waar trouwens al veel werk is verricht, zal dus met een synthese-rapport naar voor komen. Dit is door allerlei omstandigheden nog niet gebeurd, maar ik ben van plan dit terug op te nemen en er mee naar de RvB te gaan zodanig dat deze synthese de basis kan vormen voor en geconcretiseerd worden in het meerjarenplan en dan natuurlijk in elke begroting. Dus deze COSTRA-groep is hierin zeer belangrijk.

DM: Wordt die analyse ook publiek gemaakt?

P.W.: Tja, op het moment dat ze in de RvB komen, dan zijn ze publiek zou ik zeggen. Daar zitten immers alle geledingen in, maar het is ook zo dat inzake zulke belangrijke documenten, er wat meer aandacht aan mag besteed worden.

DM: I.v.m. met de richting geologie heeft de faculteit gesteld dat ze principieel is voor het behoud van de acht studierichtingen.

P.W.: Daar haalt u dus de problematiek aan van de niet-subsidieerbare academische richtingen en dit sluit dus ook aan bij het thema van de volledige universiteit wat ik op de academische openingszitting zal uiteenzetten. Dit zal één van de cruciale punten zijn, niet alleen voor de basisopleidingen maar ook voor de voortgezette opleidingen. U bent uitgenodigd.

DM: Hoe staat u tegenover de mogelijke verplichting van de doctoraatsopleiding?

P.W.: Er is daar een commissie over bezig en als ik me niet vergis dan is het zo dat die commissie ook in de richting gaat van het niet verplicht maken. Ik zou echter niet graag vooruitlopen wat de commissie besluit. Vanuit mijn ervaring binnen de humane wetenschappen neig ik ook eerder in de richting van de hoorcolleges heel beperkt te houden. Als men binnen 3 of 4 jaar een doctoraat wil afleveren, eventueel gecombineerd met een assistentschap, dan meen ik dat de tijd om het onderzoek te doen moet primeren. Voor wat betreft de algemene beslissing wil ik echter wachten op het besluit van de commissie.

DM: De VUB heeft statutair drie zendingen; onderwijs, onderzoek en maatschappelijke uitstraling. Is maatschappijkritiek ook geen zending van de VUB?

P.W.: Je kan die term "maatschappelijke uitstraling" ook aldus interpreteren. Vrij onderzoek impliceert dat men kritisch staat tegenover de maatschappij maar ook tegenover zijn eigen produkt, zijn eigen onderzoek. Maatschappelijke uitstraling bevat eigenlijk maatschappijkritiek. De maatschappelijke uitstraling sluit aan bij de eigenheid van de VUB die op zijn beurt verbonden is met de kritische ingesteldheid tegenover de maatschappij.

DM: Welke zijn de laatste ontwikkelingen i.v.m. de "Technologienota Vlaanderen 2002"?

P.W.: Naar aanleiding van het protest en de acties is er een vergadering geweest van de Vlaamse raad voor Wetenschapsbeleid waarbinnen een verdeeld advies is geuit van 8 tegen 8, waarbij echter de stem van de voorzitter doorslaggevend is geweest. In deze toestand is deze nota naar de Vlaamse regering gegaan. De nota staat echter nog niet op de agenda op dit ogenblik. Er zou echter wel onder invloed van de protesten, niet alleen van de VUB maar ook van de universiteit van Antwerpen, wel een geamendeerd voorstel kunnen doorkomen.

DM: Is de VUB wel politiek en maatschappelijk zwaar genoeg om te wegen tegenover blokken als Leuven en Gent?

P.W.: Er is een sterke actie geweest om het gewicht van de VUB te versterken. Maar natuurlijk is de VUB in vergelijking met Gent en Leuven een kleinere universiteit, geen kleine.

DM: Een vraag vanuit dezelfde actleperiode; zal er dit jaar weer een voorstel tot verhoging (geen indexerende maar een effectieve verhoging) van het inschrijvingsgeld komen?

P.W.: In verband met het inschrijvingsgeld vind ik dat de VUB zijn imago als sociale universiteit moet benadrukken. Voor die studenten waarvoor dit bedrag echt een barrière is, moet er een sociaal signaal zijn. Langs de andere kant zijn er studenten voor wie dit geen barrière is. Ik zou voorstellen om dit

Het Boze Oog

Liefste Lezer. Schattebout,

het is weer eens zo ver gekomen ahum: voor de eerste kanners een eerste kennismaking met het instituut universiteitkunde en al wat er allemaal rond zwalpt, voor de eerste-zitters een terugkeer na enige maanden "heilzame" ververvreemding en voor de laatbloeiers (lees: tweede - of meerzitters) de eindeloze herhaling van wat nooit ver weg was: de Vrije Universiteit Brussel. Duidelijk hoog tijd om er nog eens in te vliegen en/of de bloemetjes - voor sommigen heuse bloemenwinkels-buiten te zetten.

Wat op deze en op volgende bladzijden te lezen valt, is een product gemaakt door De Moeial Incorporated die al twaalf jaar lang als belangrijkste lievelingen de universitaire gemeenschap van onze Alma Mater heeft. Zoals de goede voornemens van elke student bij aanvang van een nieuw academiejaar hebben wij ook de onze. De lat hebben we erg hoog gelegd en delen u mede: We willen (zoals elk jaar) een kritisch en onafhankelijk informatie- en discussieplatform voor heel de VUB zijn. Niet meer, niet minder. Nah.

Al wie zich (al dan niet via de heiligmakende genade) geropen voelt om zijn steentje (lees: schrijverstalenten, Mackenuns, kuiskriebels, verse vis, ...) bij te dragen: sping eens binnen. Elke donderdag om 19.00 uur is er een redactievergadering waar u uiteraard welkom bent en bovendien is er op 12 oktober een gezellige receptie. Allen daarheen of anders kletsen.

INHOUD	
Rector Witte	1
Stop de boekenstop	2
Forstis	2
Voorstelling SSS	3
Impressies	3
BSG/VO voorstelling	4
vervolg Witte/ Fortis	4
TUZLA	5
Kultuurkrant	6
Kultuurenquete	7
VK/AB ea muziek	7
Parochieblad/Agenda	8

(vervolg op pagina 4)

Bibliotheek zonder boeken

Het spreekt voor zich dat de universitaire bibliotheek een onmisbare dienst is voor de universitaire gemeenschap. Zij zorgt immers voor de onontbeerlijke binding van deze gemeenschap met de wetenschap. Wil een student, prof of assistent blijven met de laatste nieuwe ontwikkelingen in de wetenschap dan zijn publicaties allerhande tot dusver het enige degelijke middel daartoe. De realiteit bevestigt deze stelling: onze bibliotheek is druk bezocht. In 1993 waren er 455.356 bezoekers en er werden 126.836 werken uitgeleend. Het aandeel van de studenten onder de gebruikers bedraagt 84%. Het gaat dus duidelijk om een dienst die zeer belangrijk is voor studenten. Nogal verontrust door de geruchten die we opvingen in verband met een verhoging van het inschrijvingsgeld voor de bib en een verhoging van de boetes besloten we Prof. Namenwirth en Prof. Koninckx, verantwoordelijken voor de bibliotheekwerking, een bezoeker te brengen. In het sympathieke kader van het bureau van deze heren hadden we een gesprek.

Die verhoging van het inschrijvingsgeld (van 20 naar 100,-), was dat wel allemaal noodzakelijk, vroegen we ons af. Prof. Namenwirth was van oordeel dat dat bedrag op zich niet overdeuren was. Het gaat immers om een eenmalige inschrijving en dan enkel in het geval men zaken wil uitleenen. Voor buitenstaanders ligt het iets anders, deze betalen 200,- jaarlijks. De toegang tot de bibliotheek blijft gratis. Deze prijsstijging is er eigenlijk gekomen onder invloed (of druk) van andere universiteitsbibliotheken en kadert in een "uniformisering van de bedragen" waartoe beslist werd binnen de vergadering van hoofdbibliothecarissen; een overlegorgaan binnen het NFWO (= Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek). Nu zijn andere universiteitsbibliotheken opmerkelijk duurder. Dat men de prijs wil gelijkstellen door hem hierop te drukken, heeft vooral te maken met een neoliberaler tendens die we op vele domeinen kunnen waarnemen. (zie overal)

Dat die prijs niet in de eerste plaats bedoeld is om financiële putten te dumpen wordt duidelijk als we de orde van grootte van het budget beschouwen waarmee de bib werkt. Voor 1993 werd door de bibliotheekcommissie 43,3 miljoen frank voorgesteld als werkingsbudget. De bibliotheek ontving 34,5 miljoen. Deze getallen op zich zeggen natuurlijk weinig voor ons studenten die gewoon zijn van maximum een weekbudget op zak te hebben. Daarom is het nuttig te even in perspectief te plaatsen. Het bibliotheekbudget bedroeg voor 1993 3,1% van het totale VUB-budget. In 1983 bedroeg dit 3,66%, een forse daling dus. Bovendien is de internationaal erkende norm 6%. De VUB behandelt haar bibliotheek dus vrij stiefmoederlijk. Het moge duidelijk wezen dat de studenten hiervan het eerste slachtoffer zijn. Vanwege het krappe budget werd vooral bespaard op boeken: zo bleef onder invloed van deze financiële problemen in 1993 slechts 500.000,- over om boeken te kopen voor alle faculteiten. En daar koopt men niet veel voor.

Het grote probleem is hier, net als in andere bibliotheken, de snelstijgende kost van de tijdschriften, die net door hun snelstijgende prijzen steeds minder afnemers krijgen, waardoor de prijzen weer stijgen. Men kan dit een inflatoire spiraal noemen. Het gros van die tijdschriften worden besteld door diensten buiten de bib; dit zijn dan onderzoekorganen, professoren, assistenten, enz. Deze documentatie is dus feitelijk slecht beschikbaar voor een zeer beperkt deel van de universitaire gemeenschap en het is dan ook onaanvaardbaar dat deze kost de aankoop van boeken, die vooral voor studenten onontbeerlijk is, ondergraaft. De Bib heeft dan ook een begin gemaakt met het trachten

overhevelen van werken die op lokaal niveau - in de diensten - niet strikt noodzakelijk zijn. Aldus zou een deel van het budget kunnen gerecupereerd worden voor de bibliotheek en dus voor de studenten.

De ijerige student die een boek wil uitleenen aangaande een bepaald onderwerp heeft tengevolge van dit alles meestal slechts de keuze uit een sterk verouderde verzameling. Vaak zijn de boeken, die volgens de catalogus aanwezig zijn, in realiteit (in de rekken), dan nog niet te vinden. Hebben we dan te maken met diefstallen in grote getale? Neen zegt prof. Namenwirth. De diefstal vormt volgens hem slechts een detailprobleem. Werken zijn echter vaak niet te vinden omdat ze niet meer zorgvuldig kunnen geëxciteerd worden doordat de rekken uitputten van de boeken (maar ook het feit dat sommige bibliotheekgebruikers de kwalijke gewoonte hebben aangekweekt om bepaalde werken te verborgen die in het kader van een of andere taak plots erg in trek zijn, zou hier niet vreemd aan zijn (foei!). Hierna wordt binnenkort verholpen door middel van de bouw van een nieuw magazijn, gelegen onder gebouw Q. De werken die niet of weinig uitgeleend worden zullen worden overgebracht naar die ruimte om alzo wat meer ruimte te scheppen in de rekken en de orde en de toegankelijkheid in de Bib zelf te bevorderen. Maar zoals eerder gesteld, het fundamenteel probleem is een financieel probleem, of anders gesteld een stiefmoederlijke behandeling van de bibliotheek op financieel vlak. Als deze doorgaat zullen studenten zich voortaan enkel nog kunnen inlaten met het bestuderen van de respectievelijke geschiedenis van de verschillende wetenschappen. Wil men werken aan een "up to date"-thesis kan men trouwens nu al niet meer terecht in de bibliotheek. Als we de actuele wetenschappelijke ontwikkelingen niet voorgoed aan de studenten willen ontzeggen, is het noodzakelijk dat de financiële problemen verholpen worden die hiervoor verantwoordelijk zijn. Laten we niet de neo-liberale toer oppaan door dit geld weer eens van de student terug te vorderen. In die zin hopen we dat de rectrice Mevr. Witte trouw blijft aan haar beleidsverklaring en er de juiste conclusies uit trekt. We citeren: "Voor alle afdelingen, maar zeker voor de humane wetenschappen, is het van fundamenteel belang dat de boekenstop wordt opgeheven. We lopen op deze manier immers op verschillende domeinen een achterstand af die voor het onderzoek dramatisch is."

Wij danken beide heren voor dit verhelderend gesprek.

Pete & co.

Forstis: english speaking guides included

Tijdens de week van 17 oktober tot 21 oktober heeft aan de Vrije Universiteit Brussel een "International Week" plaats. Deze week kadert in de activiteiten n.a.v. "25 jaar VUB".

Aan de VUB studeerden vorig jaar zo'n 1600 buitenlandse studenten. Ze zijn verspreid over wat alle faculteiten, en het engelstalig Vesalius College.

Het merendeel van de buitenlandse VUB-studenten, een duizendtal, komt van buiten Europa. De meesten van die "niet-europese" studenten komen aan de VUB een engelstalig postgraduaatsprogramma volgen. Een flink aantal van hen komt vanuit "het Zuiden", met een studiebeurs in het kader van ontwikkelings-samenwerking. Anderen zijn wat wij noemen "selfsupporting": zij voorzien zelf in hun onderhoud, of hebben een "sponsor". De grootste groep onder de niet-Europese studenten vormen de Chinezen, gevolgd door de Bengalen. Andere Aziatische nationaliteiten die we aan de VUB terug vinden: India, Vietnam, Thailand, Filipijnen, Indonesië, Pakistan, Sri Lanka... Er is ook een aanzienlijke groep Afrikanen, uit ruim 50 staten, en een aantal Zuid-Amerikanen.

Ondanks het feit dat de groep "niet-Europese" studenten meer dan 10% uitmaakt van de VUB-studenten, is er weinig contact tussen deze mensen uit andere culturen, en de Belgische cultuur. Anderzijds schept de aanwezigheid van een dergelijke schatkamer aan culturele verscheidenheid mogelijkheden voor de Belgische studenten om in contact te treden met andere culturen, wat een verrijking kan betekenen. Conform aan het principe van Vrij Onderzoek waarop de VUB zich baseert, kunnen dergelijke contacten bijdragen tot meer wederzijds begrip en tolerantie. Geen overbodige luxe in deze duistere tijden. De International Week vormt een poging om de buitenlandse studenten uit hun isolement te halen, en de Belgische studenten attent te maken op de mogelijkheden om hun eigen culturele horizon te verruimen. We willen m.a.w. dat Belgische en buitenlandse VUB-studenten elkaar, en elkaars cultuur, een beetje leren kennen. Ook wordt de aandacht gevestigd op ontwikkelingsproblematiek en -beleid. Dit alles onder het motto "The World meets the VUB meets the World". Alles speelt zich af op de VUB-campus Oefenplein in Etterbeek. Voor meer

Vrije Universiteit Brussel
Sociale Sector Studenten
"Freign Students Information and Integration Service"
pleinlaan 2
1050 Brussel.
tel: 02 629 2369
fax: 02 629 2362

Woensdag 12 oktober:

Groepsbezoek tentoonstelling "5 miljard mensen allemaal anders, allemaal familie", als aanloop tot de eigenlijke "International Week"

De tentoonstelling "5 Miljard Mensen, allemaal anders, allemaal familie" wil het publiek op een aanschouwelijke manier duidelijk maken dat begripen zoals "ras", en

"rassenverschillen" zeer relatief zijn. De tentoonstelling werd in 1922 door Ninian Hubert van Blijenburgh gecreëerd in het Musée de l'Homme te Parijs. De inhoud ervan steunt in hoofdzaak op het door Professor Langaney in Parijs en aan de universiteit van Genève gevoerde onderzoek. De tentoonstelling in Brussel herneemt en ontwikkelt het merendeel van de thema's die in Parijs werden behandeld, en snijdt nieuwe thema's aan om een antwoord te bieden op een aantal zeer actuele problemen. Uit didactisch en interactief oogpunt werd de presentatie van de tentoonstelling in haar geheel herzien om de inbreng van het publiek te bevorderen.

De tentoonstelling geniet de steun van de Koning Boudewijnstichting, de Nationale Loterij, het Ministerie van Wetenschapsbeleid en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De Generale Bank is sponsor van de tentoonstelling waaraan ook Le Soir en De Standaard een belangrijke steun verlenen.

"5 miljard mensen: allemaal anders, allemaal familie" omvat een aantal thema's die in opeenvolgende ruimtes aan bod komen:

In de eerste ruimte, "biometron" krijgt het publiek een eerste indruk van de grote variatie van de bestaande lichaamskenmerken. De tweede ruimte "machten van 10" geeft een antwoord op de vraag waarom er zo'n grote variatie is. Het derde thema schetst, onder de naam "verborgen verscheidenheid" het begrip "genetische lotto". Hiervan zijn bloedgroepen, resusfactor en III.A-steeft de meest opvallende voorbeelden.

Het vierde thema "evolutie" tracht een antwoord te geven op de vraag waarom en hoe bevolkingsgroepen evolueerden.

Tot slot worden de twee thema's "biologie en cultuur" aangesneden. Ze pogen een antwoord te kunnen verkrijgen op de vragen als:

Kunnen het BNP of het technologiepeil nog langer als enige criteria worden beschouwd voor een al dan niet geslaagde maatschappij?

Dreigt de economische groei, zolang ze de culturele verscheidenheid niet ontziet, het milieu van onze planeet steeds sneller in de vernietiging te sleuren, in plaats van het jarenlang opgebouwd antwoord op de bevolkingsexplosie te bieden?

Wij, 5 miljard mensen, zijn allemaal anders door de verscheidenheid van de individuen binnen een bevolkingsgroep. Wij zijn allemaal familie door onze gemeenschappelijke oorsprong en onze biologische eenheid. Deze tentoonstelling is wegens groot succes verlengd tot eind december. Voor ons een unieke gelegenheid: hijwijze van smaakmaker voor de International Week, bezoeken we deze tentoonstelling met een multicultureel en "multiraaciaal" samengestelde groep VUB-studenten, onder deskundige begeleiding van engelstalige gidsen.

Organisatie: FOREIGN STUDENTS INFORMATION AND INTEGRATION SERVICE, kortweg FORSTIS.

van maandag 17 oktober t.e.m. vrijdag 21 oktober doorlopend:

didactische ABOS-tentoonstelling over de Belgische ontwikkelingssamenwerking

Deze tentoonstelling toont op een bevattelijke manier het wat, hoe en waarom van de Belgische ontwikkelingssamenwerking in "het zuiden". Ze zal opgesteld staan in de inkomhal van de Aula Q, zodat ze een maximaal publiek kan bereiken: overdags de studenten die tussen (of tijdens) de lessen in deze hal rondlopen, en 's avonds de mensen die de activiteiten in het kader van de International Week komen bijwonen.

Van Maandag t.e.m. vrijdag, 's middags in het VUB-restaurant:

elke middag een exotische schotel op het menu, als lekkere aandachtstrekker voor de International Week!

Afhankelijk van de weersomstandigheden: Vliegersdemonstratie

Vliegeren is in bepaalde Aziatische landen (Indonesië, China, Japan, Korea...) van oudsher een razend populair tijdsverdrif. Enerzijds zijn er de prachtige decoratieve vliegers, anderzijds zijn er uiterst wendbare "vechtvliegers", die elkaar telfijf gaan. Een deel van het vliegertouw is met fijngestamp glas bewerkt zodat men er het touw van andere vliegers mee kan doorsnijden. Deze vliegers worden door de deelnemers zelf vervaardigd. We hopen, als het weer het toelaat, beide varianten op de campus te demonstreren. Het effectief doorvoeren van elkaars vliegertouwen laten we echter achterwege, wegens te gevaarlijk voor de vele auto's die rondom onze campus schreeuen. Dus als het droog en winderig is, oefen dan de hemel hoven het Oepenplein af naar vlieg(er)end spectacul... organisatie: Indonesian Student Association Brussels

Maandag 17 oktober

Overdag: Onthaaldag nieuwe VUB-studenten uit ontwikkelingslanden. Deze dag is voorbehouden aan de nieuwe VUB-studenten uit ontwikkelingslanden. In de voormiddag verschaffen een aantal gastsprekers tekst en uitleg over verschillende aspecten van leven en studeren aan de Vrije Universiteit Brussel. Na een gezamenlijk etentje worden de studenten 's namiddags in kleine groepjes rondgeleid doorheen de VUB. De onthaaldag wordt afgesloten met een gezellige babbel en drankje in het Kultuurkafé. organisatie: ABOS, VUBAROS, Sociale Sector Studenten-VUB 20.00u, Aula QA: International Night

Studenten van over de hele wereld laten het publiek proeven van hun cultuur: zang, muziek, percussie, dans, poëzie... Op deze avond ontplooit zich het kleurrijke palet aan culturele verscheidenheid die men op de VUB kan terugvinden. Onze eigen "VUB-subcultuur" wordt vertegenwoordigd door de

Blind, doof en lichtjes in de wolken

na deze opmerkelijk warme zomer zijn we weer op het oefenplein terecht gekomen. En gewoontegetrouw hebben we voor u een nieuwe Moeial klaargestoomd, boordevol verse roddels en sappige schandalen - u houdt ervan en wij nog meer. Maar voor diegenen die er niet in geslaagd zijn de zeer blitse introbrochure (De Sociale Sector in kaart) te ontcijferen eerst misschien een greep uit de belangrijkste diensten van de sociale sector en wat ze zo allemaal te bieden hebben (maar wordt vervolgd). Het gebouw Y - een schitterend staaltje VUB architectuur - staat hiervoor geheel en al tot uw beschikking.

Een dak boven je hoofd

daarvoor kan je (de naam spreekt voor zichzelf) bij dienst huisvesting terecht. Willy Emmerechts & ploeg beheren zo'n 1000tal kamers die zich op de campus of toch ergens in de buurt daarvan bevinden. erg in trek zijn natuurlijk de kamers op de campus zelf, maar je kan bijvoorbeeld ook op de nieuwelaaan of in de panden die de VUB op de krijgskundelaan, de triomflaan en de waversesteenweg bezit belanden. Deze kamers worden op basis van allerlei criteria zoals afstand VUB - thuis, inkomen mammapapa endergelijkmeer toegekend. Maar dienst huisvesting doet nog meer. Eens dat je in je kamer bent ingetrokken kan je op de dienst voor de rest van het jaar terecht met al je huisvestingsproblemen (lavabo verstopt, een lijk in de kast al die kleine ongemakken van elke dag). Als je echter voor de prive kiest komt de (vernieuwde) kamerlijst van huisvesting wel goed van pas in je speurtocht naar een kamer en kijk ook eens of er op het prikbord geen interessante aanbiedingen gepint zijn.

niet alleen dienst huisvesting houdt zich met huisvesting bezig, ook de technische dienst (contactpersoon R. Laes) heeft enkele huizen op de triomflaan en enkele kamers op de Gen. Jacques in beheer. over de criteria die bij de toewijzing van deze kamers gehanteerd worden hebben wij echter geen informatie;

Een haar in de soep

allemaal broodjes, pensen met puree, ijsjes en taart kortom veel te veel om op te noemen en dat is allemaal in de resto te verkrijgen. middagmalen (dagelijks een keuze uit 2 a 3 menus) doe je daar voor 105 belgische franken

(in augustus jongstleden nog voor 100 maar swat) aan het normaal tarief; ben je echter in het bezit van een maaltijdkaart wordt deze prijs wel ongeveer met de helft verminderd (ga eens langs op de sociale dienst om te kijken of je recht hebt op zo'n kaart). kwalitatief willen de broodjes en warme schotels best meevallen, maar gerechten met een te exotische bijklank dienen wel met de nodige omzichtigheid benaderd te worden, enfin u ziet het zelf maar (de gustibus et coloribus enzoverder enzovoort)

SDS

maar zeg gerust sociale dienst studenten, want aan deze instelling (VUB) worden we al meer dan genoeg met drieletterafkortingen om de oren geslagen (SSS, BSG, SoR, ZAP, AAP, OBE etcetera etcetera ad nauseam). Allerlei financieels of hoe aan centen en faciliteiten allerhande geraken zonder in de administratieve doolhof te verdwalen, zo kunnen we in het kort de activiteiten van de sociale dienst omschrijven. Maaltijdkaart, studiebeurs, kinderbijslag, inschrijven aan verminderde prijs, hoe zelfstandig student worden, Paula Witte en Jan Kuypers weten er vanalles over te vertellen. Geletterde studenten kunnen ook de brochuurtjes sociale dienst en jouw studietoelage eens doornemen. O.Ké.?

Voeten tekort

en pure ambiance; dat is de Sportdienst. En inderdaad, de VUB is een waar Mekka voor de sportfreak met de sportkaart. De traditionele olympische disciplines maar ook de meest bizarre - je kan het je niet gek genoeg voorstellen - kunnen beoefend worden onder een kundige begeleiding. En dan zwijgen we nog over de glimmende VUB sportinfrastructuur waarop de ware sportfanaat zijn lusten kan botvieren. Sporten in groepsverband kan natuurlijk ook; jaarlijks zijn er tientallen verschillende interfacultaire tornooien met de Sporttrofee als inzet, maar de Sportpraeses van je eigen kring weet daar veel meer van dan een onverlaat als ikzelf, dus spreek hem er misschien eens over aan. En zeg nu zelf, wie onder ons zou er activiteiten zoals het Spel Zonder Grenzen, de Twaalfurenloop en de Sportweek aan zijn neus laten voorbijgaan.

tot dan zou ik zo zeggen

De Moeial
nodigt u uit op haar
jaarlijkse
openingsreceptie op
woensdag 12
oktober om
20.00u in het
redactielokaal,
gebouw Y'.

impressies van een niet-post- modernist

Dagdagelijkse bezoeken van ons aller openbaar vervoer zijn op 't eerste gezicht geen inspiratiebron voor grote, geestesverruimende gedachtenpansels. Doch, zoals reeds vaak bewezen bevestigt de uitzondering de regel ofte slaat de inspiratie toe vanuit de minst verwachte aldus minst beschermde hoek en werd zoals nimmermaal tevoren de inhoud van dit kommerfvol bestaan opnieuw intens manifest en wederom komt de gedachte, of liever de vraag in mij op of de groten des tijds, zowel op wetenschappelijk, kunstzinnig als ander gebied, hun liederrijke daden overdachten te midden van stapels gegevens, laboratoria en kladpapier al dan niet in voortreffelijk anonieme afwezigheid van een intellectueel vacuüm. Hoogstwaarschijnlijk, zoals het nu eenmaal behoort bij dit soort van voorlopers ende spraakmakers, zijn er ook al ettelijke bundels kramerijen verschenen uit de halfslachtige breinen hunner hoflieden, geschimmeld uit een verdrongen jaloezie, een gebrekkig postuum eerherstel of, gewoon uit kortzichtige bewondering waar men eenzelfde fenomeen beschrijft met in het beste geval de nodige scepsis en krijgt het woordje toeval een amper te dragen betekenis mee, alsof zou het de verleider zijn van ondermeer de relativiteit, de gloeilamp en de hogedrukreiniger. Wijl mijn onovertroffen hulsel van verregaande onverschilligheid en apathie zich ogenschijnlijk louter lijkt bezig te houden met het korrekt in- en uitblazen van lucht, verschaft diezelfde levensadem het nodige werkkapitaal aan het zenuwcentrum mijner immer vibrerende hersenoorzelen. Elke (interessante) medeaardbewoner die het openbare voertuig van dienst betreft, wordt aan een verrekend onderzoek onderworpen waarbij hij of zijn in alle nederigheid onderhevig is aan de grensoverschrijdende speculaties waarmee 's mens nieuwsgierigheid zich voedt. Grote kastelen van weldoorvoede levens, gekruid met een vleugje tegenslag. Grauwe ellende die zich mistroostig probeert op te peppen. Kortstondig geluk, voorzien van de tergende gedachte dat alles een einde kent. Iedere mens draagt de littekens van hetzelfde leven met zich mee. Draagt eenzelfde inhoud, waarbij de vorm telkens anders is. Of, een gemeenschappelijk gegeven, telkens op een andere manier van inhoud voorzien. Ten enkele geval echter is uw dienaar dezès niet bij machte enige Cartesiaanse beschouwing te volvoeren. Wordt hij gefixeerd door een uniek schepsel, heeft hij het gevoel in z'n nakie te staan, ontgaan van alle zorgvuldig opgebouwde verdedigingsmechanismen. Staren twee groene ogen in zijn ziel, vergezeld van een fraai geheel. Doen hem op slag zijn ijdele hoogdravendheid vergeten en maken van hem een doldriest romantiekier. En even omgekeerd evenredig intens als het was overvalt nu ook de kortstondigheid hem. In een flits is zij verdwenen.

Parsival

(vervolg van pagina 1)

Studiekring Vrij Onderzoek

Je hebt zeker al kennis gemaakt met het hier alomtegenwoordige citaat van Henri Poincaré, dat zo'n beetje het uithangbord van deze universiteit is geworden: "Het denken mag zich nooit onderwerpen, noch aan een dogma, noch aan een partij, noch aan een hartstocht, noch aan om het even wat, maar uitsluitend aan de feiten zelf, want zich onderwerpen betekent het einde van alle denken." Uiteraard zou het verkeerd zijn telkens op dit citaat, dat dan zelf naar een dogma zou neigen, terug te vallen, en kan de hier aangereikte omschrijving van het principe slechts vaag en steeds (door jezelf) herinterpreteerbaar zijn: een denkmethode, steunend op de bereidheid om alle kennis voortdurend met andere kennis te confronteren, dogma's en vooroordelen te verwerpen, algemeen aanvaarde waarheden in vraag te stellen... De toepassing hiervan vergt een maatschappelijke context waarin iedereen het recht heeft op gelijke kansen tot zelfontplooiing, op kennis en informatie, waarin gratis en kwalitatief onderwijs een absolute vereiste is...

Gedurende vijftienveertig jaar nu (en dat gaan we ook vieren), is dit de betrachtting geweest van Studiekring Vrij Onderzoek (kortweg VO), met wisselend succes, en telkens met andere accenten. Ook in zijn huidige vorm poogt VO bij te dragen tot de toepassing van het principe, en dit in concreto door het op gang brengen van discussies, het verschaffen van informatie over tal van wetenschappelijke en maatschappelijke thema's, via films, debatten, voordrachten, pamfletten en brochures, artikels, een uitgebreide infor-mathek, etc.

Een deel van dit werkingsjaar zal ook in het kader staan van het dubbelfestival 25 jaar VUB/45 jaar VO. Zo zal er, omtrent het principe van Vrij Onderzoek en van de Vrije Universiteit, een super de luxe (en gratis) bloemlezing verschijnen, alsook een nieuw VO-krantje, en beide zullen bij leden spontaan in de bus vallen. Als lid (slechts 50fr. voor studenten) krijg je ook nog korting op de vele activiteiten en natuurlijk ook inspraak op de vergaderingen. Jouw bijdrage, dat hoeven we er niet bij te zeggen, is altijd van harte welkom. Je kan ons vinden in het gebouw Y, naast het Kultuurkafé, tijdens de permanenties die doorheen het jaar worden georganiseerd en aan de stands in het cafetaria. Sie joe ...

het bureau

BSG/GTGV: Bond van Sexueel Gefrustreerden/ Geen TD, Geen Vreugde

Hoewel wij niet kunnen onderkennen dat deze benaming soms gepast is, staat het BSG eigenlijk voor "Brussels Studenten Genootschap - Geen Taal, Geen Vrijheid". Dit is, sinds 1856, de overkoepelende studentenorganisatie van alle nederlandstalige studenten aan de Université Libre de Bruxelles, en, vanaf 1969, alle kringen van de Vrije Universiteit Brussel. Het bijvoegsel "Géén Taal, Géén Vrijheid" heeft nu louter een historische en symbolische waarde. Het verwijst naar de situatie waarin nederlandstalige studenten zich bevonden voor de vernederlandsing van de "Vlaamse" universiteiten. Je zal ons zeker niet in de Voerstreet vinden terwijl we anderstaligen de kop inslaan. Want net zoals de VUB zelf, beschouwen wij het principe van Vrij Onderzoek, pluralisme en humanisme als onze leitmotieven. Formeel hangen wij als dienst, en niet als kring af van de Sociale Raad.

Studentikoos

Jullie zullen ons zeker spoedig leren kennen: wij baten namelijk de BSG-Feestzaal uit waar jullie talrijke uurtjes zullen vertoeven (hopen we). Ook kunnen jullie bij ons terecht voor talrijke studentikoze artikelen zoals "klakken", codexen, ... Wij organiseren meermaals cantussen, de openings- en eindejaarsTD, de jaarlijkse St.-Vé-stoet, het Vrijzinnig Zangfeest van Vlaanderen en dit jaar, voor de eerste maal: de nacht van de Brusselse Student en het Galabal ter ere van 25 jaar VUB, samen met de kringen van de VUB en de OudStudentenBond... Ook staan wij, samen met de Folklore - Academie, in voor de veiligheid en beoordeling van de dopen.

Serius

Artikel 4 van onze statuten bepaalt dat het BSG belast is met verdediging van de materiële en morele belangen van de studenten en dat wij jullie tegenwoordigen t.a.v. de akademische overheid, de nationale studentenverenigingen en de buitenwereld. Aangezien dit nogal

abstract lijkt. Kunnen wij dit beter illustreren aan de hand van een paar voorbeelden:

- **akademische overheid:** wij waren één van de initiatiefnemers bij het

protest in april 1994 tegen de verhoging van het inschrijvingsgeld. Door overleg en acties hebben wij deze verhoging een halt toegeeroepen (waardoor jullie nu bijna 5.000.-Bf minder betalen!). De voorzitter van het BSG zetelt ook in de Sociale Raad;

- **nationale studentenverenigingen:** wij hebben onze vertegenwoordigers in de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS). Door dit permanent orgaan worden conflicten tussen de verschillende universiteiten en hogescholen zoveel mogelijk opgelost door overleg in de Algemene Vergadering, die elke maand bijeenkomt. Het BSG is traditioneel één van de drijvende krachten achter VVS;

- **de buitenwereld:** wij stonden ook mee aan de basis voor het protest tegen de "Technologienota 2002" van Minister-president Vandenberghe. Deze nota gaf zomaar 1 miljard frank weg aan de Katholieke Universiteit Leuven en de (Rijks) Universiteit Gent. Op zich ware dat niet zo erg als de het werkelijk verdiende. Eén probleem: uit een analyse bleek dat de VUB minstens evenveel recht had op een groot deel van dit "cadeau" als de anderen. De nota werd voorlopig afgevoerd...

Via het praesekonvent proberen we ook de geschillen tussen kringen zonder oorlogen op te lossen. Aangezien er nu bijna 40 kringen bestaan, lijkt het alsof we daarin lukken.

Jullie zullen nu allemaal laaiend enthousiast zijn om ons te komen opzoeken. Jullie kunnen ons overdag vinden in ons lokaal in gebouw Y, naast het Kultuurkafé, tussen 11.00h en 14.00h, en 's avonds in onze zaal, slapend onder de toeg of ergens in een hoekje gewoon wegwijnend...

BSG

Stemplicht?

Wie (stille) zangambities koestert, kan deze tot volle ontplooiing laten komen bij de zangfaculteit. Dit vierstemmig koor ging in oktober 1992 van start en heeft nu reeds menige succesvolle optredens achter de rug. Het repertoire omvat zowel traditionele studentenliederen als originele composities uit de Renaissance en hedendaagse experimentele muziek met stemimprovisaties. De dirigent, Jan Goovaerts, behaalde een eerste prijs piano en harmonica aan het conservatorium van Brussel en volgde bijkomende studies "compositie en koordirectie". Van de zangers zelf wordt geen muzikale voorkennis verwacht. Iedereen die graag zingt is welkom. De repetities vinden iedere dinsdagavond (behalve tijdens verloofperiodes) plaats in het zaaltje van 't Complex en dit van 19.00u tot 21.00u.

Break the Silence: Alive and Kicking

Voor de nieuwkomers: even voorstellen. Break the Silence (BTS) is een VZW (momenteel feitelijke vereniging) opgericht door VUB-studenten. Onze doelstelling is het organiseren van muzikaal getinte activiteiten waarvan de opbrengst bestemd is voor sociale projecten. Wij hopen hiermee de aandacht te kunnen vestigen problemen binnen de samenleving en op die manier ook de stilte te kunnen verbreken die over nog zoveel lovenswaardige projecten hangt. Wij trachten hierbij tevens minder bekende muziekgroepen onder de aandacht van een breder publiek te brengen. Naast het geven van financiële steun zien wij Break the Silence voornamelijk als een organisatie die de studenten wil bewust maken van sociale problemen en die het verdwenen engagement nieuw leven wil inblazen. Tot nu toe organiseerden we naast talrijke concerten ook een succesvolle muziekkwis en een geslaagd debat. Deze lijn willen wij ook het komende jaar voortzetten. Wie zich beroept voelt om mee te werken, actief of op de achtergrond is meer dan welkom. Hou onze activiteiten in het oog! Groovy-Jazzy fuffen voor het goede doel, de beste combinatie. Aarzel niet om ons te contacteren.

**Muzikale groeten
Isabel Boussy, voorzitter
BTS**

contactadres: C. Franck 35,
1050 Brussel
Tel.: 02/6468719

dossier te onderzoeken. Bovendien zou dit soort zaken serieus met de studenten moeten besproken worden. Deze problematiek zal actueel blijven; belangrijk is dat het sociaal signaal er is en anderzijds, als er voorstellen komen hiermee in verband, moeten ze van de studenten komen.

D.M.: Zal dit dan, anders dan vorig jaar, niet gebeuren in de buurt van de limietdatum?

P.W.: Dit alles behoort trouwens ook tot de bevoegdheid van de COSTRA-groep en zal aan bod moeten komen in het meerjarenplan. We moeten immers zorgen dat we financieel gezond blijven en we kunnen, denk ik, niet ontkennen dat we in problemen zitten. De problematiek van het inschrijvingsgeld zal dus deel uitmaken van het meerjarenplan, maar niet zonder overleg te plegen met de studenten.

D.M.: U heeft in uw beleidsverklaring op de ernst van de boekenstop gewezen die nu voor de bibliotheek geldt. Hoe denkt u dit probleem aan te pakken?

P.W.: De komende begroting ziet er op dat vlak al veel beter uit.

D.M.: De internationale norm voor het percentage van het totale universiteitsbudget dat een bibliotheek ontvangt bedraagt 6%, in het geval van de VUB is dit maar 3,1%.

P.W.: We zitten hier in Brussel op dat vlak in een specifieke situatie, omdat er hier in de buurt vele bibliotheken zijn. We moeten volgens mij eerder de idee stimuleren dat de verschillende bibliotheken complementair moeten zijn. Anderzijds, gezien ik jarenlang voorzitter geweest ben van de bibliotheekcommissie, zal ik de problemen i.v.m. onze eigen bibliotheek zeker niet uit het oog verliezen.

D.M.: Wij ervaren als krant, en trouwens niet alleen wij, een probleem i.v.m. de informatiedoorstroming. Wij konden bv. niet bekomen dat we de documenten van de RvB zouden doorgestuurd krijgen.

P.W.: O.a. in de COSTRA-groep houdt men zich bezig met de interne Public Relations. Ik persoonlijk zie de oplossing bv. in het verspreiden van communiqués vanuit de raden van bestuur en andere belangrijke organen naar de media toe. Deze zaak is belangrijk: het doorgeven van correcte informatie kan veel misverstanden verhelpen.

D.M.: Hoe staat u tegenover de problemen die de laatste tijd weer actueel zijn i.v.m. het Arsenal?

P.W.: We moeten er voor zorgen dat dit dossier gedeblokkeerd geraakt. Ik ben mij bewust van de ernst en de hoogdringendheid van deze zaak. Voorlopig kan ik mij hierover echter nog niet uitspreken.

D.M.: Wij danken u voor dit interessant gesprek.

(vervolg van pagina 2)

zangfaculteit: een vierstemmig gemengd koor samengesteld uit een twintigtal huidige en voormalig VUB-studenten, o.l.v. dirigent Jan Goovaerts. Zij zullen ondermeer enkele "geuzenliederen" ten beste geven. Met dit avondvullend multicultureel programma verklaren we de International Week feestelijk voor geopend!

Organisatie: "International Student Association VUB", kortweg ISAVUB.

Dinsdag 18 oktober:

overdag: Tour Poor Brussels, Rich Brussels

Een socio-culturele verkenning van Brussel per autobus. Onder begeleiding van een professionele gids krijgen buitenlandse studenten een gevarieerd beeld van onze hoofdstad aangeboden. Zowel het hedendaagse leven van arm en rijk, de ingrijpende stedebouwkundige veranderingen, als het historische patrimonium van Brussel worden belicht.

Organisatie: Universitair Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking, kortweg UCOS.

vanaf 18.00u, Aula QA: filmprogramma.

Een Indische en een Chinese film, die titels staan nog niet 100% vast, daarom doen we er voorsnog het zwijgen toe. We verklappen enkele dat het om internationaal gelauwerde films zal gaan die niet of zelden in de Belgische bioscopen te zien zijn geweest. Te volgen!

organisatie: ISAVUB

22.00u, Kultuur Kaffee: optreden van "Tam 'Echo' Tam"

Twee jongens, twee meisjes. Multicultureel: Guyana, Frankrijk, Marokko, Zaire. En op de koop toe: Brussels! A capella...er zijn genoeg grote voorbeelden die aantonen welk een klankspectakel enkele zoetgevooides mensenstemmen

kunnen teweegbrengen. "Tam 'echo' Tam" is er een prachtige illustratie van. Zo gemengd als hun samenstelling is ook hun repertoire: ze glijden moeiteloos van gospel via "African Chant" naar Latino Jazz en verder. Vooralnsnog weinig bekend in binnen - en buitenland, maar daar zou wel eens snel verandering in kunnen komen.

Wie ze gezien en gehoord heeft tijdens de Europese Verkiezingsshow van de BRTN hoeft waarschijnlijk niet meer overtuigd te worden van de kwaliteiten van dit gezelschap. Wie hun televisieoptreden gemist heeft: laat deze kans niet aan uw neus voorbij gaan, het is misschien de laatste keer dat je ze in een kleine zaal, en volledig gratis en voor niets bezig kunt zien en horen.

Organisatie: Dienst Kultuur VUB

nvdr het vervolg van de activiteiten in de volgende editie van uw Moeial

Verslagen op reis in Tuzla

Oorlog, geschonden staakt-het-vuren, verkrachtingen, etnische zuiveringen, concentratiekampen...ze duren reeds enkele jaren onverminderd voort over bijna het gehele Balkangebied. De onmacht van de Westerse landen om een duurzame maar vooral rechtvaardige oplossing te vinden, is bijna wekelijks na een zoveelste vredesvoorstel (VN, NATO, EU) en een zoveelste "laatste" ultimatum te volgen in de media. Ex-Joegoslavië wordt een vervolghet verhaal waar in wezen de situatie steeds erger wordt en een verzoening elke dag een beetje verder weg lijkt. Ondertussen bereidt iedereen zich in de regio voor op een nieuwe erbarmelijke oorlogswinter.

Vorig jaar werd in De Moelal (DM nummer 9-10) een deel van deze problematiek - dit woord is een eufemisme voor een mensonwaardige situatie die voor miljoenen mensen dagelijkse realiteit is - op verschillende manieren belicht. Er was bijvoorbeeld het project Flying University dat rond de problematiek van de identiteit werkte en waardoor ook de VUB-student met de Joegoslavische realiteit werd geconfronteerd. Een ander initiatief kwam van het IWAB (International Workers Aid Belgium) dat oerproep tot "broodnodige hulp voor Tuzla". Tuzla is de grootste stad in Noord-oost Bosnië en in tegenstelling tot zijn "grotere" broertje Sarajevo haalt Tuzla zelden de krantenkoppen. Niet dat de situatie er minder erg is!

We vroegen Yannick Du Pont voorzitter van "Jongeren solidair met voormalig Joegoslavië" die enkele maanden geleden met een hulpkonvooi naar Tuzla vertrok om zijn ervaringen op papier te zetten.

Wat nu volgt is een verslag over het alledaagse leven in Tuzla en over de studenten daar in het bijzonder.

Ik had al lang een voorstelling van Tuzla voordat ik er naar toe ging. Eén van de dingen die ik verwachtte aan te treffen waren in puin geschooten huizen. Deze ontbreken echter in het straatbeeld. Veel meer dan lichte tekenen in het asfalt en gaten in het pleisterwerk van de gebouwen is er niet terug te vinden. "Het venijn zit in de meer dan duizend splinters die van de granaat afkomen" vertelt Leyla. "Deze zijn ongeveer 70°C en snijden overal doorheen. Het vreemde is dat je op 10 meter van de inslag ongedeerd kan blijven, en je op 100 meter afstand dodelijk kan worden getroffen."

Op mijn vraag of ze aan het gevaar van de granaten is gewend, antwoordt ze meteen ontkennd: "Terwijl ik hier zo met je de stad wandel, zoek ik voortdurend naar plaatsen waar ik dekking kan zoeken."

Op één mei, de nationale feestdag, hoor ik drie granaten inslaan. Enkele kleine meisjes die om me heen staan, drukken hun handpalmen tegen hun oren en beginnen te huilen. Het zal de enige keer zijn tijdens mijn 14 dagen in Bosnië dat ik granaten hoor vallen. Later besef ik dat dit geen toeval is. Waarschijnlijk is het dé manier waarop het Bosnisch-Servische leger hun feestdag viert. De aanval kostte het leven aan een 20-jarig meisje en verwondde haar 3 vrienden.

De volgende dag gaan we op bezoek in het studentenhuus, waar 12 studenten met opwachten rond een kan koffie en een chocoladereep, een echte luxe die er alleen is voor speciale gasten. De kamer waarin we zitten heeft ongeveer de grootte van een gemiddelde studentenkamer.

In de kamer staan drie bedden. Op de boekenplanken die tegen de muur zijn opgehangen staan een handjevol boeken, een half pakje meel, wat suiker en een flesje olie. Voordat ik naar binnen ga, moet ik zoals gebruikelijk eerst mijn schoenen uittrekken.

Via drie studenten, die engels spreken word ik uitgehoord over mijn indrukken van Tuzla en over het leven in Nederland. "Nieuws is erg belangrijk voor ons, de afgelopen twee jaar zijn we volkomen geïsoleerd geweest van het buitenland. Je bent één van de weinigen van buiten die we spreken in die twee jaar" vertelt Leyla. Als ik opmerk dat ik de kamer wel erg klein vind om er met drie mensen in te slapen, moet ze lachen. In deze kamer slapen acht mensen en dat is geen uitzondering". Door het grote aantal vluchtelingen zijn de andere twee studentenhuizen nu in gebruik als opvangcentra, waardoor iedereen flink moest inschuiven.

De universiteit draait ondanks de oorlog gewoon door. Op alle faculteiten worden nog steeds colleges gegeven. De meeste studierichtingen zijn er technisch: schei-

kunde, elektrotechniek, mechanica, mijnbouw en geologie. Daarnaast wordt er ook medicijnen, economie en filosofie gegeven. Economie wordt er overigens pas sinds twee jaar gegeven. De complete faculteit is indertijd vanuit de stad Brcko naar Tuzla verhuisd, omdat het Bosnisch-Servische leger deze stad dreigde in te nemen.

Deze jongste universiteit van Bosnië werd in 1976 gesticht, met als hoofddoel de industrie in de regio te ondersteunen. Zo staat er een elektriciteitscentrale in Tuzla en is er veel mijnbouw in de regio. Het aantal studenten aan deze universiteit is in de afgelopen twee jaar gedaald; door de oorlog zijn veel studenten naar het buitenland gevlucht, maar er zijn er nog zo'n 5.000 over, die gewoon doorgaan met studeren.

Dit terwijl het steeds moeilijker wordt voor de universiteit om te functioneren. Veel apparatuur is versleten en reserve-onderdelen zijn niet te verkrijgen. Papier en pennen zijn ook al vrijwel nergens te vinden. Nieuws op de vakgebieden ontbreekt over de afgelopen twee jaar volledig en veel professoren zijn gevlucht. Diegenen die over zijn zijn gebleven verdienen 2 DM per maand, net genoeg voor een kilo meel. Dit alles zorgt ervoor dat de kwaliteit van het onderwijs snel daalt.

De situatie van de studenten is nog slechter. De afgelopen twee jaar hebben de meesten van hen van geen enkele instantie hulp ontvangen. Vaak vanwege het feit dat ze geen vluchteling zijn. Vrijwel alle hulpgoederen die de stad bereiken, zijn bedoeld voor de vluchtelingen. Dat dit kwaad bloed zet onder de eigen bevolking zal duidelijk zijn. Behalve het feit dat de studenten al veel moeite hebben om te overleven, moet het feit dat de studenten al veel moeite hebben om te overleven, moet het mannelijke gedeelte ook nog vechten aan het front. Het collegejaar is zelfs zo ingedeeld dat het berekend is op hun militaire dienst.

Dit, in combinatie met het dalende niveau van het onderwijs, geeft een bijzonder donker toekomstperspectief voor de universiteit. "De komende drie generaties zijn volledig verloren voor wat betreft onderwijs" vertelt een professor me emotioneel. "Dit zal funest zijn voor onze industrie, die afhankelijk is van de kennis die we hier ontwikkelen". Als ik vraag of er al hulp vanuit het buitenland wordt geboden antwoordt een student "De universiteit van Sarajevo trekt alle aandacht en hulp en wij worden gewoon vergeten". "Het ergste is het gevoel dat we vergeten worden" verduidelijkt Leyla, "je moet ons beloven dat je iedereen over ons zult vertellen, zodat we nooit vergeten worden."

Aan het eind van mijn elf-daagse bezoek word ik voor de lunch

uitgenodigd door Leyla's ouders. Na een overvloedige maaltijd, waarvan ik weet dat ze het eigenlijk niet kunnen betalen, trekt de vader zijn zelfgemaakte vat met slivovitsj open. "Het was de bedoeling deze alleen te openen als Leyla zou trouwen, maar dit is ook een grote gebeurtenis", zegt de vader. Dan wil hij een gesprek met mij aanknopen over de politiek achter de oorlog. Leyla weigert zijn verhaal echter te vertellen. "Na twee jaar oorlog hebben veel mensen hun huik vol van politiek, ik heb geen zin meer om er over te praten."

Waar ze het wel over wil hebben, is de "humanitaire hulp" van sommige hulporganisaties zoals Merhamet. "Wij zijn officieel Moslim, maar krijgen niets van Merhamet" vertelt Leyla. "Alleen als je lid bent van de Moslimpartij, krijg je deze hulp". "Hetzelfde geldt voor Kroaten die hulp willen krijgen van Caritas, zij moeten lid zijn van de Kroatische partij". Ze weigeren echter lid te worden van de moslimpartij van Izetbegovic: SDA. "Tuzla is er voor alle bevolkingsgroepen, niet alleen voor Moslims. Kroaten of Serviërs". Op dit moment is Tuzla nog steeds bekend om zijn multi-etnische identiteit. Kroaten, Moslims en Serviërs wonen zonder problemen met elkaar samen. Veel inwoners vooral jongeren, voelen zich helemaal niet verbonden met een bepaalde groep en velen hebben 'gemengde' ouders. Het Bosnische leger bestaat overigens nog steeds uit alle bevolkingsgroepen. "Iedereen die in deze stad woont, heeft in theorie én praktijk dezelfde rechten en plichten" vertelt de vader. "Laten we hopen dat de verkiezingen in september veel goeds zullen brengen voor iedereen hier en dat de multi-etnische geest van onze stad bewaard blijft."

Voordat ik met het konvooi vertrek, wil Leyla me nog even het stedelijke park laten zien. De bomen in het park, dat gelegen is op een heuvel die uitkijkt over de hele stad, zijn inmiddels bijna allemaal gekapt. De houten latten van de bankjes die her en der staan, zijn ook verdwenen, waarschijnlijk zijn ze opgestookt gedurende de laatste winter.

Over deze winter willen de meeste inwoners van Tuzla weinig loslaten. "Je kunt toch niet begrijpen hoe erg het was" zegt Leyla. "We hebben hier een uitdrukking in Tuzla: Nema Zima" zeggen we hier als we 'geen probleem' bedoelen: geen winter."

Als we eenmaal bovenop de heuvel staan kijkt Leyla triest uit over de stad. "Moet je al die heuvels eens zien!", "dat was vroeger allemaal dicht begroeid met bomen, nu is alles weg...". Wat inderdaad meteen opvalt is dat alle heuvels, die de stad omringen, kaal zijn. In plaats van bomen bestaan ze nu uit ontelbare volkstuintjes. De volkstuin is een van de meest belangrijke bezittingen hier, voor velen is het de enige mogelijkheid om aan wat anders te komen dan brood.

Wat verder erg in het oog springt zijn de vele volle afvalcontainers, die niet meer geleegd worden. Hier en daar rijdt nog een enkele auto en die is meestal van de VN of van hulporganisaties. De meeste mensen lopen. Openbaar vervoer is er al wel weer, maar dat is voor velen te duur. In de verte kun je de fluittoon horen van de oude stoomtrein, die sinds kort ook weer rijdt; op kolen.

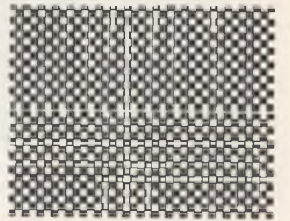
"De stad ziet er triest uit, hé?" vraagt ze me afwezig. Als ik haar echter vraag of ze weg zou willen zegt ze heilist: "Ik zal deze stad nooit verlaten. Ik ben hier geboren en ik zal hier sterven. Ik hou van deze stad. Mij krijgen ze hier nooit weg...nooit!". In mijn ooghoeken

zie ik dat ze bijna begint te huilen. Maar dat wil ze voor zijn: "Kom, laten we hier weggaan", zegt ze ineens. Stil lopen we de heuvel af op weg naar de vrachtwagens die me terug zullen brengen naar Kroatië. Terug in het veilige Nederland hoor ik dat het casino getroffen is door een mortiergranaat, terwijl Leyla er aan het werk was...

Yannick du Pont, Voorzitter "Jongeren solidair met voormalig Joegoslavië"

Naar aanleiding van het bezoek aan de universiteit van Tuzla zal de stichting "Jongeren solidair met voormalig Joegoslavië" vier projecten starten. Zo is er een studenten-fonds in het leven geroepen waarmee voedsel en medicijnen voor studenten, in Tuzla zullen worden gekocht, zal er geprobeerd worden materiële hulp zoals literatuur te sturen en is er een onderzoek gestart naar de mogelijkheid van samenwerking met Nederlandse universiteiten. Bovendien wordt er een delegatie van de universiteit van Tuzla uitgenodigd half september naar Nederland te komen.

Wie wil helpen kan bellen naar 020-525.2495 of storten op giro 8935 t.n.v. stichting J.S.J. - Amsterdam.

UNIVERZITET U TUZLI

УНИВЕРЗИТЕТ У ТУЗЛУ

Broj: 02-89/94
Tuzla, SK May 1994

STICHTING
JONGEREN
SOLDAIR
VOORMALIG
JOEGOSLAVIË
HERENGRACHT 616
1017 CA AMSTERDAM
TEL: 020-5252495
FAX: 020-5252179

e x p o

FRANK DECO

Frank Decq creëert werken waarin enerzijds een grote aandacht besteed wordt aan het construeren van een krachtige ruimteverdeling vol soberheid met minimale aanduidingen: stippen, vage lijnen, al eens een wenkend object zoals een tafel of stoel, die precies symbolen van de fundamentele behoeften zijn en eenvoudig lineair kunnen weergegeven worden. In dit sober, niet spanningsloze kader brengt hij levens tekens aan van de exuberantie: visjes, boompjes en andere attributen van de vruchtbaarheid. Om de betekenis hiervan te begrijpen raadpleegt men beter een van de vele psychoanalytische symboolwoordenboeken. Als esthet verknouel ik me in de vrolijke lichtvoetigheid van zijn vormspel, als las ik het sprookje van Roodkapje.

Willem Elias.

Vernissage: woensdag 5 oktober 1994 van 17u tot 22u.
Welkomstwoord: Willem Elias
Open iedere werkdag van 11u30 tot 17u.

Woensdag 5 oktober tot 31 oktober 1994 - Gallery'

LILIANE VAN HOVE

DE FILOSOFEN - schilderijen en tekeningen

Filosofische mijmeringen op papier zetten is door de eeuwen heen een 'gewoonte' van velen geworden. Liliane Van Hove heeft een manier gevonden om haar interesse voor de grote filosofen en haar visie erop op een nogal ongebruikelijke manier uit te drukken, nl. schilderen en tekenen. Haar werk kan je de komende dagen bekijken.

Vernissage: vrijdag 14 oktober 1994 om 18u30
Inleiding: Prof. Dr. H. Dethier

Open iedere werkdag van 9 tot 21 u. en op zaterdag van 10 tot 16u.

Vrijdag 14 oktober 1994 tot 10 november 1994

Centrale Bibliotheek VUB

POLAIRE ONTMOETINGEN TUSSEN
OB EN YENISSEYEnkele beelden uit een VUB/Russische expeditie
naar Siberië-April 1994

Tussen de mondingen van de Ob en de Yenissey strekt zich het Gyda schiereiland uit 500 km ten noorden van de poolcirkel tot aan de Karazee. Op een oppervlakte van 40 000km² (30% groter dan België) leidt een bevolking van 2 500 Samoyeden en haar rendierkudde een nomadisch bestaan in evenwicht met de barre natuur. Het toendra landschap wordt tijdens de acht sneeuwmaanden een oneindig witte zacht golvende woestijn, een grasland van sneeuw, waarin de rendieren hun eten moeten uitgraven (korstmossen). In deze ruwe omstandigheden zijn contacten eenvoudig, hartelijk en filosofisch; menselijke waarden krijgen er een reële betekenis. Moge deze wereld haar kulturele waarden behouden.
N. Glansdorff - R. Hamers

Vernissage: vrijdag 21 oktober 1994 om 18u30.
Welkomstwoord: Prof. Dr. E. Witte, rector
Inleiding: Prof. Dr. R. Hamers

Openingsuren Rectoraat: iedere werkdag van 9u. tot 17u.

Vrijdag 21 oktober tot 25 november 1994 - Rectoraat

VUB-KUNSTUITGAVEN

In de Bibliotheek van de Faculteit Geneeskunde en Farmacie te Jette worden er vanaf het academiejaar 1994-1995 tentoonstellingen georganiseerd. De Kunstuitgaven van de VUB hebben de eer de reeks te openen. Zowat de grootste namen uit de hedendaagse Vlaamse kunstwereld hebben hun medewerking verleend aan deze Kunstuitgaven, die voor een zeer democratische prijs te koop aangeboden worden.

Open iedere werkdag van 9u tot 19u00
(wo. en vrij. tot 20u00 en zat. tot 13u00).

Vanaf 17 oktober 1994 tot eind november 1994 -
Medische Bibliotheek Jette

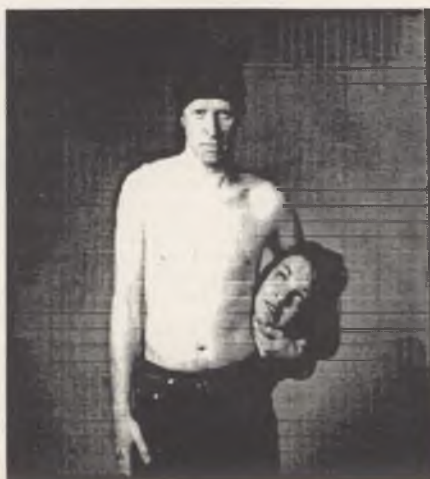
KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y
DIENST KULTUUR

tel 02/629 23 25 - 23 26 fax 02/629 23 37

k o n c e r t

DE LAMA'S (B)

DE IDEALE BIO

Het zou en moest er van komen: 'De ideale penis' is de nieuwe single van de Lama's. Het is hun ideaal visitekaartje, een vette groove, heavy gitaren en een tekst die 'de dingen' ook bij hun naam noemt. Toen karakterzangeres Lolita Lama zich bij de jongens voegde, vond er een kruisbestuiving plaats. Opblaasbare poppen ('Mond op mond'), vibrators ('Batterijen'), sado-masochisme ('Hond'), het werden van de ene op de andere dag de meest normale onderwerpen voor de Lama's. En als het heuggewieg van Elvis ook als obscene werd bestempeld, wat moet er dan niet gedacht worden van het billengezwiep van Lolita op het podium?

Lolita Lama: zang en ... Peter Slabyneck: zang en ... Kloot Per W: gitaren
Decaestecker Joris: bas Steven De Cort: drum

Donderdag 6 oktober 1994 - 21u - Kultuurkafé - Inkom gratis

PATRICK FITZGERALD (UK)

Met het gezicht van een Wiener Sängerknabe en de grootte van een forse tuinkabouter leest hij in de jaren '76-'78 zijn teksten vol agressie en venijn voor in de punkclubs, tien minuten voor de band opkomt. Afkomstig uit de verpauperde Londense East End, gedesillusioneerde en verbitterd door wat hij als aankomend welzijnswerker ziet. Zijn teksten getuigen daarvan. Na een aantal concerten met een band trekt Fitzgerald rond als troubadour en zingt naast zijn eigen werk ook nummers van Brel. Na lang stilzweigen verschijnt hij weer op de podia...

DER BASSIST IST EIN ARSCHLOCH (D)

DBA in 't kort is een kind van de Duitse jaren '90 punkscene met Die Toten Hosen als voorbeeld. Muziek moet evolueren, vinden ze en daarom zit onze muziek nu vol met allerlei reggae-, hardcore-, death en andere metalinvloeden. De eerste CD Einstiegsdroge werd in eigen studio opgenomen en in eigen beheer uitgebracht. Zou de bassist dan toch geen bangerd zijn...

Eike "Dotz" Zuleeg: gitaar Christian: gitaar Falcko: zang Jan: drum David 'Arschloch' Luttrup: bass

Donderdag 13 oktober 1994 - 21u - Kultuurkafé - Inkom gratis

TAM 'ECHO' TAM (B)

Tam 'Echo' Tam is een vokaal kwartet dat in Brussel woont. Dit is zowat de enige zekerheid. Voor de rest hebben zij alles door elkaar geschud. Vier verschillende nationaliteiten - Guyana, Frankrijk, Marokko, Zaire -, twee dames en twee heren en de verschillende muziekstijlen van Gospel over Latino naar Afrikaanse gezangen en klassieke bewerkingen. Hun stem kan men nog nauwelijks onderscheiden van een muziekinstrument. De verbaasde toeschouwer weet niet waar eerst te kijken of te luisteren. Hun ongebreidelde fantasie geeft hun repertoire een multicultureel beeld van poëzie, kunstvernieuers en ... Kom zelf maar eens luisteren.

In het kader van "the International Week" een initiatief van VUBAROS en Sociale Sector Studenten

Dinsdag 18 oktober 1994 - 21u - Kultuurkafé - Inkom gratis

QUARTETO PATRIA (CUBA)

Quarteto Patria voert sones, boleros en trovas uit van hun oprichter Francisco Repilado en van andere beroemde Cubaanse soneros zoals Miguel Matamoros, Nico Saquito, Manuel Corona en Lorenzo Hierrezuelo. Composities die door de uitvoering van Quarteto Patria zeer populair werden zijn 'Teje que teje' en 'El cuarto de Tula'.

Eliades Ochoa: gitaar, eerste stem Humberto Ochoa: gitaar, tweede stem Roberto Antonio Torres Creach: contrabas William Calderón Morejón: bongó, campana

Donderdag 20 oktober 1994 - 21u - Kultuurkafé - Inkom gratis

l i t e r a t u u r

zes keer GELETTERDE MENSEN

12 oktober 94 Brouwers, Barnard & Van Istendael / 16 november 94 Gruwez, Verpale / 1 februari 95 Brusselmans, Matthysen & De Vos / 22 februari 95 Van den Broeck / 22 maart 95 Hemmerrechts, Pleyssier & Daem / 10 mei 95 Van Kooten

Wie (nog) niet rijk is, moet snel zijn!

Daar we weten dat "de student" soms krap bij kas zit, doen we dit seizoen een extra inspanning voor diegenen die vlug reageren. Wij hebben een abonnement aan 750,- voor deze zes lezingen (geldig tot 12 oktober, dag van de eerste lezing) ipv 250,- per voorstelling.

De eerste 10 studenten die met deze Moed naar de Dienst Cultuur komen kunnen elk één abonnement krijgen!

BROUWERS, BARNARD & VAN ISTENDAEL

Het heeft iets onvermijdelijks dat Jeroen Brouwers, Benno Barnard en Geert van Istendael samen Vlaanderen rondtrekken, ze onderhouden allen immers een bijzondere band met dit land. In Brouwers' haat-liefdeverhouding wisselen polemisch en liefdevol vuurwerk elkaar al jaren af, sinds zijn Brusselse jaren mag Barnard met reden een halve Vlaming genoemd worden, en Van Istendael bekende al vaak zijn verliefdheid voor de schoonheid van de Vlaamse wanstaligheid. De uitgesproken aandacht van dit trio voor hun omgeving, hingt nauw samen met de zoektocht in hun oeuvre naar hun plaats in het hier en nu. In die existentiële optiek is het van ondergeschikt belang of men tot het Tijdig-kamp, tot Texas of tot het Heggeland veroordeeld is. De twijfel en de wanhoop zijn immers universeel. Met z'n drieën vechten ze een avond lang met de wurgende vraag naar het lot van het individu in een versplinterd tijdperk. Hun enig wapen is hun stijl.

Woensdag 12 oktober 1994 - 20u30 - Aula QA - Inkom 200 & 250,-.

Donderdag 13 oktober vanaf 19u openen de creatieve ateliers weer de deuren. Je kan de verschillende atelierzuiden bekijken en vrijblijvend informeren bij de monitors. Definitief inschrijven kan ook.

Informatie en inschrijvingen: Dienst Cultuur 02/629 23 25 of 23 26
Prijs: 500,- voor VUB studenten en personeel / 1500,- voor gewetensbezuizers en werklozen / 2500,- voor alle anderen.

Zwart/wit fotografie: Maandag van 19 tot 22u - Pieter Plasschaert
Theater: Maandag van 19 tot 22u - Rudi De Smet
Modellekenen: Donderdag van 19 tot 22u - Oswald Kuijken

DE CULTURENQUÊTE

De cultuurcommissie van de Sociale Raad heeft niet stilgezeten. Het initiatief om een grootschalige cultuurenquête te houden werd in de zomermaanden verder uitgewerkt en als alles goed verlopen is hebben alle leden van de universitaire gemeenschap deze vragenlijst vorige week thuis ontvangen. Het opzet van dit alles is meervoudig. Het is de bedoeling na de verwerking duidelijker te kunnen inschatten wat de behoeften qua cultuur aan deze unief zijn en dan daar ook op inspelen. We zullen dan ook eindelijk kunnen bewijzen dat de Dienst Cultuur een belangrijke rol te vervullen heeft op deze universiteit en dat de verwezenlijking van de ideeën, zoals gespecificeerd in de "Basisfilosofie inzake cultuurbeleid van de VUB" noodzakelijk is. Bovendien worden de enquêtes samengebracht in een databank. De bedoeling van deze "Cultuurbank" is mensen die zich willen engageren samen brengen. De Moeria zoekt een redacteur, de Zangfaculteit zoekt een pianist en een sopraan, het

VUB-orkest een fagot en jij bent misschien op zoek naar een gitarist of een drummer... dit kan nu geen probleem meer zijn, je komt eens langs bij Dienst Cultuur en onze Macintosh bezorgt je dadelijk een lijst namen en contactadressen. Ook voor de creatieve ateliers (theater, fotografie en modeltekenen), het Vrij Podium en het VUB-orkest zal de computer geregeld worden geconsulteerd. Het welslagen van dit project hangt geheel van jullie af. Wij doen een beroep op jullie om zo vlug mogelijk je ingevulde exemplaar van de cultuurenquête terug te bezorgen. Je kan er mee terecht in het Restaurant (kiosk), het onthaal van de Sociale Sector (Y), de Dienst Cultuur (Y) en ook in alle faculteitssecretariaten staan bakjes met "verse" en ingevulde enquêtes. In Jette kan je je enquête kwijt in het restaurant en aan de balie van de bibliotheek.

Bart Temmerman
Toon Vanagt

Of je het HLB kent of niet : dit moet je weten

HLB: De Vriendenkring voor Homo's, Lesbiennes en Biseksuelen is terug!

Na de onderbreking door examens en vakantie staat het HLB klaar om het nieuwe academiejaar met enthousiasme aan te vatten. Maar voor we van start gaan, willen we ons even voorstellen. Voor een aantal zal dit een eerste kennismaking zijn, voor degene die ons reeds kennen: blijf lezen, kwestie van (weer eens) duidelijk voor ogen te hebben waar het HLB mee bezig is. Eerst en vooral willen we je er attent op maken dat er aan de VUB meer dan 8400 studenten zitten waaronder ongeveer 10% homo's, lesbiennes en biseksuelen. Reken maar uit, een niet te onderschatten aantal. Voor en door deze mensen zag 4 jaar geleden een officieel erkende en gewaardeerde kring het daglicht: het HLB, vriendenkring voor Homo's, Lesbiennes en Biseksuelen (Sympathisanten zijn steeds welkom).

HLB: De Doelstellingen.

Het HLB is niet gewoon een vriendenkring zonder meer. We hebben duidelijke objectieven, die we ook dit jaar willen nastreven. Drie doelstellingen stellen we voorop:

1. **Emancipatie door open politiek.**
We willen vooroordelen ontkrachten door homoseksualiteit zichtbaar te maken. Dit doen we door duidelijk te laten blijken dat we er zijn. Je kan onze infostands dan ook in het cafetaria opmerken, maar ook onze affiches en pamfletten zijn overal op de campus te zien.

2. **Ontmoetingsplaats.**
Lang niet iedereen houdt van rumoerige bars en discotheken. We willen daarvoor een alternatief bieden en de gelegenheid bieden mekaar geregeld in een ontspannen en vriendschappelijke sfeer te ontmoeten. Met activiteiten zoals films, fuiven, gespreksavonden, etentjes, enz. maken we er een toffe, gezellige boel van. Onze activiteiten staan open voor iedereen en dit blijkt zijn vruchten af te werpen.

3. Onthaal.

Zich aangetrokken voelen tot de "verkeerde" kant levert voor veel jongeren heel wat problemen op. Al wordt er in de media steeds meer "gepraat" over homoseksualiteit, het aanvaarden dat men zelf homo, lesbienne of biseksueel is blijft dikwijls een moeilijke zaak. Om door deze fase van angst en twijfels te geraken biedt het HLB de mogelijkheid tot een persoonlijk onthaal. Men kan ons schrijven (Postbus 32, 1040 Etterbeek 3) en een afspraak maken voor een persoonlijk contact. Onthaal gaat echter ook verder: in een vriendenkring kan men zien dat men niet de enige is, met anderen van gedachten wisselen over je "problemen" en men kan zich een concreet beeld vormen van wat homo-, lesbienne- of biseksueel-zijn kan inhouden.

HLB: Tot slot.

Het HLB is een studentenkring bestaande uit een breed gamma studenten: van alle richtingen en mentaliteiten. Dit wordt als zeer positief ervaren en wijst er meteen weer op dat De homo of De lesbo niet bestaat. Dit jaar hopen we dit gamma verder uit te breiden om samen met de doorwinterde HLB'ers van '94-'95 een spetterend gezellig HLB-jaar te maken. Iedereen is alvast uitgenodigd op onze openingsreceptie: woensdag 19 oktober om 20u in de Gallery (boven het KK).
Tot dan.

Frederic en Sarah,
F.T.

SCHOOLESTR 76
RUE DE L'ECOLE 76
TELEFON 1 81 11 55 55

VK+INFO 02 414 29 07

6/10	TEKTON MOTOR CORPORATION
10/10	DAVID HARROWS, TI CHINOVA
20/10	SHUDDER TO THINK + SCARCE
25/10	RENEGADE SOUNDWAVE
29/10	AGURK PLAYERS + MILK THE BISHOP FREE ENTRANCE RESERVATION OBLIGED tel/ 02 230 95 70
2/11	THE JESUS LIZARD
10/11	GARY CLAIL & the Full Nine Yards
11/11	ADORABLE
19/11	LAIBACH
23/11	HOODOO GURUS

Nu ook een eigen orkest op de VUB !!!! Music Please! Vrij podium én het VUB-ensemble

De maandagavonden worden ook dit jaar tweewekelijks vrijgehouden voor muzikanten die zin hebben om met elkaar te jammen. Een piano, een drumstel en een kleine P.A. staan ter beschikking. Kom je als groep dan maken we tijd en ruimte vrij. Kom je alleen, geen probleem. Alles kan. Het eerste Vrij Podium vindt plaats op 10 oktober in het KK om 20 uur. Be There. Coördinatie: Toon Vanagt (tel. 2325 en 6497204). Dit jaar wordt niet alleen gevierd dat de VUB 25 jaar bestaat. In oktober gaat namelijk ook het VUB-ensemble van start. Het opzet is een heus orkest van de grond te krijgen en hiertoe werd Luc Bartolomeus aangesproken. Luc is dirigent van het Brussels International Youth Orchestro (tot november '94) en onder zijn leiding zullen wekelijkse repetities worden gehouden in de Gallery (boven het KK). Ben je muzikant (klassiek geschoold) dan word je op dinsdag, 18 oktober om 19 uur verwacht in de Gallery voor een eerste kennismaking met de dirigent. Coördinatie: Bart Temmerman (tel. 2512 en op de Dienst Cultuur:2325)

iedere donderdag :

REDACTIE-VERGADERING

om 19 00 uur
Gebouw Y'

Moeial lokaal

LUNA theater

OKTOBER '94

zondag 16 oktober om 21 u:

BUGS HENDERSON & The SHUFFLE KINGS

zaterdag 22 oktober om 21 u:

IRIS DEMENT

vrijdag 28 oktober om 20 u:

YOUSOU 'N DOOR

AB

Een Palinodie: Studenten aan de macht.

Een 'palinodie' is eigenlijk een gedicht waarin een gedane beschimping herroepen wordt en wordt vandaar ook wel gebruikt, althans in 't Frans, voor de verandering van mening of ommezwaai. "Chanter sa palinodie" betekent in dezelfde taal: "Z'n huik naar de wind hangen". Het is zeker niet de bedoeling om door dit mooie woord als titel te gebruiken een verdachtmaking te ontkennen als zou de overheid van de Sociale Sector (met name de coördinator en de vertegenwoordiger van de rector ter plaatse aan wie dit begrip uit de Klassieke Oudheid opgedragen is) gepoogd hebben de studenten uit de Sociale Raad wat te temperen door hen het cultuurbeleid (van de Dienst Cultuur) te laten bepalen vanuit een Cultuurcommissie.

Integendeel, het is een verdere stap in een traagzame maar niet zo zekere evolutie in het culturele leven van onze Universiteit. Reeds lang was deze inspraak een noodzaak. Ze is er nu, en reeds een aantal malen kwam de Cultuurcommissie bijeen om goed werk te leveren. De werking werd bepaald door twee dynamismen: onschuld en enthousiasme. Onschuld omdat er vertrokken wordt zonder weet te hebben van al wat reeds de laatste 25 jaar gebeurd is. Want inderdaad er is een ander gebeurd. Maar het niet gebeurd - en dat is ook 't een en 't ander - heeft bij diegene - waaronder ikzelf - een Wijsheid doen ontstaan. "Wijsheid" is in vele culturen de argumentatie waarom men beter bepaalde dingen niet doet. Zowat het tegendeel van durf. Wij zijn dus schuldig aan onze Wijsheid. Vandaar dat de onschuld van de studentenleden in de Cultuurcommissie een welkome zaak is. Maar meer nog dan deze rationele aanlegelijkheid, lijkt de affectieve verbondenheid met de cultuur: het enthousiasme om iets te laten gebeuren. En ik durf te menen: dat wordt wel wat.

Misschien komt nu eindelijk een studentenorkest (of meerdere), een repetitiezaal voor muziek en theater, een degelijke tentoonstellingsruimte (vrij van spagetti-avonden), een kleine spektakelzaal (van ondergrondse ijskelders tot bovengrondse - even bouwvallige- arsenaalgebouwen wordt weer gedroomd als culturele oorden), een ticketshop die ook culturele uitstappen organiseert, enz.

Er zit hoe dan ook muziek in. Daarenboven is er nu een culturele fiche per student in de maak op basis van een enquête. Binnenkort kennen we het potentieel. Allicht wordt wie meespeelt in het studentenorkest vrijgesteld van alle moeilijke examens, maar daarover moet met de nieuwe Rector nog even van gedachte gewisseld worden.

Willem Elias.

t Harochieblad

Deze rubriek is er om alle gefrustreerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozems aller tijden, verenig u!
Post jullie briefje in de Moelia-brievenbus in de cafetaria (tussen kiosk en kassa).

Het Lied van geen Zaal

Brusselse studenten van de flauwaert en de bleus,
Strijden wij voor vletheid steeds getrouw en zonder keus.
roembeluste drollers blijven wij tot in de dood,
de kik van de kaloot.

Refrein

Jajaja, (gezongen met de intonatie van: ze zijn d'r weer zulle)
Glorie glorie halleluja,
Brusselse studenten van de flauwaert en de bleus.
Glorie glorie halleluja,
getrouw en zonder keus.

Al wie 't zicht niet kan verdragen der geen zaalse kont,
hij weze een malloot of een gekrompen bruine stont,
moet maar zien dat hij ook onze zeg goed kan verstaan,
of 't is met hem gedaan.

Jajaja...

Fiere leurders van de kwakkel van de VUB
sleuren w'in de wereld en doorheen g(h)ans Vlaanderen mee
onze wil tot beven onder dwang en aan de lei
geen zalers blijven wij

Jajaja...

Het Brussels prudentengenootschap "geen zaal, geen blijheid".

Het Lied van geen Bier

Brusselse studenten van de Stella en de Geus
Strijden wij voor alcohol getrouw aan onze neus.
vraagt er iemand Cola of een koffie aan de bar:
we slaan hem in elkaar

Refrein

Jajaja, (gezongen met de intonatie van: Allemaal Beestjes)
Glorie glorie alkohola,
Brusselse studenten van de Stella en de Geus
Glorie glorie alkohola,
getrouw aan onze neus

Al wie 't geur niet kan verdragen der geen bierse scheet
hij weze geen genoot of een bekrompene profheet
moet maar zien dat hij ook onze geur goed kan uitstaan
of 't is met hem gedaan

Jajaja...

Fiere zuipers van de vaten van de VUB
sleuren w'in de wereld en door alle cafes mee
onze wil tot drinken onder dwang en in de rij
Bierdrinkers dat zijn wij

Jajaja...

Het Brussels ZuipersGenootschap "geen bier, geen vrijheid"

© De Moelia

B.S.G. Agenda

ZAAL

maandag 3 oktober	dinsdag 11 oktober
BSG openigsTD	JS TD
dinsdag 4 oktober	woensdag 12 oktober
PL of VRG TD	BM TD
woensdag 5 oktober	donderdag 13 oktober
CAMPINA TD	OP TD
donderdag 6 oktober	zondag 16 oktober
ZWK TD	SOLVAY CANTUS
zondag 9 oktober	maandag 17 oktober
BSK cantus	KBS TD
maandag 10 oktober	dinsdag 18 oktober
APIA TD	AVSG TD

AANGEZIEN HET DE LOTING VORIGE WEEK
DOORGING, ZIJN AL DEZE ACTIVITEITEN
ONDER VOORBEHOUD.

De Moelia

Tweewekelijks studenten-
tijdschrift van de Vrije Uni-
versiteit Brussel in samen-
werking met het Brussels
Studentengenootschap,
Studiekring Vrij Onderzoek
en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/641.23.38
fax 02/641.23.62

Coördinator
Haroun Amira

Redactie
Jurgen Oste, Sami
Anna, Steven, Seppe, Haroun
Pete, Domenico, Nadia, Sjoonie

Medewerkers
Jack Van Handenhove,
Griet, Filip, Stefan, Matrick,
Geert A. Sarah, Saskia, Pascal,
Michel, Ruben, Tom

Illustraties
Geert Rondou, Maarten
Wim Castermans,
archief

Verantwoordelijke uitgever
Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verant-
woordelijk voor artikelen van
het BSG en VO.